

החלטת הממונה על המשמעת

פסק דין

1. הנקבלת הינה תלמידה בחוג ללימודי נשים ומגדר. כמו כן, היא תלמידה לקראת תעודת הוראה. היא הואשמה בכך שבמסגרת הקורס "אידה פינק" הגישה עבודה שהועתקה מעבודה שהוגשה בקורס שנה קודם לכן. בכך עברה עבירה של הונאה בעבודה והפרת הוראות לפי סעיפים 29.3 ו-29.4 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח).
2. הנקבלת הודתה במעשים המיוחסים לה בכתב הקובלנה, ועל כן אני מרשיע אותה בהונאה ובהפרת הוראות על פי סעיפים 29.3 ו-29.4 לתקנון.
3. הצדדים העלו טענות לגבי העונש. כיוון שמקרה כמעט זהה נדון בפני בית הדין זה מכבר וניתן בו פסק דין, על הצדדים היה מוסכם שהעונש יהיה זהה למקרה האמור (ד/49/2014), כלומר הרחקה בפועל של שני סמסטרים. אולם הנקבלת ביקשה כי ריצוי העונש יידחה, כדי שתוכל להשלים את חובותיה ללימודי תעודת הוראה בסמסטר הקרוב. מרבית הקורסים בתכנית לתעודת הוראה הם שנתיים, ועל כן הרחקה של שנה שתתחיל מייד בעצם תעכב את השלמת הלימודים הכוללת של התלמידה אף יותר מאותה הרחקה אם זו תיכנס לתוקף רק בתחילת שנת הלימודים תשע"ו.
4. המקרה הזה יוצא דופן, ומעורר את שאלת הטעם של מיידיות העונש בעבירת משמעת. במצב רגיל, פועלו השגרתי של מנגנון אכיפה, בין אם במשפט הפלילי ובין אם בדין המשמעתי, דורש צמידות ככל האפשר בין העמדה לדין להכרעת דין, ובמקרה של הרשעה, לבין ריצוי העונש. פער גדול בין העבירה לבין ריצוי העונש עלול לנתק או לכל הפחות להחליש את הקשר ההדוק בין השניים, קשר שעומד בבסיסו של המערכת הנורמטיבית. הענישה אמורה לעקוב באופן ישיר אחר ההכרעה, ושיקולי נוחות בדרך כלל אינם נחשבים לבעלי משקל אל מול עקרון זה.
5. השאלה שעוררה הנקבלת במקרה זה היא האם בנסיבות המיוחדות שנוצרו, משקלם של שיקולי הנוחות צריכים לגבור. נטען כי מיידיות העונש מגדילה אותו בפועל, כי היא מעכבת את סוף הלימודים בסמסטר נוסף, וגם פוגעת בלימודים שכבר התקיימו בסמסטר א' תשע"ה, אך יירדו לטמיון אם הנקבלת לא תוכל להשלים את שנת הלימודים.
6. אודה כי המקרה עורר לבטים. בכל זאת, הגעתי למסקנה כי עיקרון מיידיות העונש צריך לגבור על השיקולים שהעלתה הנקבלת. שני טעמים הדריכו אותי בהכרעה. ראשית, מיידיות העונש הוא עיקרון שפועל, בדרך כלל, גם לטובת המערכת וגם לטובת המורשע, וגם במקרה הזה לגבי התואר במגדר תוכל הנקבלת להשלימו מוקדם יותר אם ריצוי העונש יחל מיד. מה שעשוי להיפגע, לפי הטענה, הם לימודי תעודת ההוראה, וזה מביא אותי לטעם השני: המבקשים ליטול חלק בהוראה חייבים רגישות מיוחדת לאתיקה הלימודית. הנקבלת בעצם מבקשת כי בית הדין יסטה מכלל רקע כדי לאפשר לה נגישות מהירה יותר למקצוע ההוראה,

וכל זה בעקבות הונאה בעבודה. הקשר בין השניים צורם. סיכומו של דבר, לא שוכנעתי שמדובר במקרה מתאים לסטות מעיקרון שמדריך את בית הדין בפועלו השגרתי הקורא להיצמדות בין ההכרעה לבין ריצוי העונש.

7. על כן אני גוזר את עונשה של הנקבלת כדלקמן:

- א. הרחקה בפועל מהאוניברסיטה לשני סמסטרים, סמסטר ב' תשע"ה וסמסטר א' תשע"ו.
- ב. פסילת הקורס נשוא הקובלנה, "אידה פינק".
- ג. הרחקה על תנאי לשנה במשך שנתיים.

ניתן היום, _____, בהיעדר הצדדים.

יפורסם ללא שם התלמיד.

פרופ' רועי קרייטנר

הממונה על המשמעת